

همان طور که گفتید این ریسکی که کبارش اسدی زاده در جمع کردن یک گروه حرفه‌ای بازیگران انجام داد که شاید بیشترشان تئاتری یا بازیگران با حساسیت بالا روی نقش مثل خود شما هستند، کمتر کارگردان و گروه تولیدی انجام می‌دهند، اما باز خوردهای مثبتی از کیفیت بازی دریافت کرد. این تراز بودن کیفیت بازی بازیگران برای بیننده خیلی خوب است اما آیا پشت صحنه با ادعا یا غرور احتمالی بازیگران دیگر مواجه نبودید؟

در پشت صحنه «کرگدن» بین گروه بازیگران رفاقت و صمیمیت خاصی وجود دارد. کوچک‌ترین ادعایی از سمت هیچ بازیگری وجود نداشته و همه باهم رفیق و در تلاش هستند تا به هم و به کاراکترهای هم کمک کنند و بهترین بازی را ارائه بدهند. به علاوه همه تلاش می‌کنند که بهترین بازی توسط پارتنرهایشان اتفاق بیفتد و همین راز موفقیت این گروه است که ممکن است در گروه‌های دیگر وجود نداشته باشد اما خدا را شکر ما شاهد آن بودیم. از ابتدا قرار بود این شخصیت را بازی کنید یا قدرت انتخاب داشتید؟

در ابتدا توسط آقای اسدی زاده آفتش به من پیشنهاد شد؛ نقش گیسو و یک نقش دیگر، ولی این حق انتخاب وجود داشت که راجع به این آفتش فکر کنم و حرف بزنم و تصمیم بگیرم. من در نهایت نقش گیسو را انتخاب کردم و راجع به آن با آقای اسدی زاده صحبت کردم و او هم موافق بود که من این نقش را ایفا کنم.

کدام خصیصه و ویژگی این شخصیت از شما خیلی دور است و مجبور شدید با ممارست، خودتان را به آن برسانید؟

خیلی از خصایص گیسو با من فاصله دارد. به طور مثال اول از همه مهارت رانندگی من به این اندازه‌ای که در سریال می‌بینید نیست یا اینکه من اینقدر روحیه جنگنده‌ای ندارم که گیسو دارد. ... این‌ها ویژگی‌هایی است که در من وجود ندارد یا اگر هم هست این قدر پررنگ نیست. مخاطبی که حالا به انواع و اقسام سریال‌ها از تمام نقاط جهان دسترسی دارد، چقدر می‌تواند با رضایت کامل مخاطب سریال‌های ایرانی این مدیوم باشد؟ اتفاقاً دغدغه اصلی «کرگدن» این بود که آن عده از مخاطبینی را که در حال دنبال کردن نمونه‌های روز دنیا هستند، متوجه خود کند. یعنی این مجموعه سعی کرد نسخه جدیدی به آن مخاطبی ارائه بدهد که سریال‌های خارجی را دنبال می‌کند و تا امروز سمت سریال‌های ایرانی نیامده است. «کرگدن» خواست بگوید می‌شود سریال خوب و متفاوتی هم ساخت که در شأن مخاطب باشد و فکر می‌کنم با توجه به نظراتی که می‌شنویم و می‌خوانیم در این مورد موفق بوده است. مخاطب احساس می‌کند با این سریال به او احترام گذاشته شده و قصه‌نو و پیچیده‌ای تحویلش داده شده که او را به چالش می‌کشد.

خودتان چقدر دیگر سریال‌های رقیب ایرانی را می‌بینید؟ منصفانه بخواهیم بگوییم به نظر می‌رسد که تم ترکی را بیج در چند مجموعه در حال پخش و مجموعه‌های قبلی دیگر در این سریال وجود ندارد. تحلیل شما در این باره چیست؟

من در مورد کار همکارانم صحبت نمی‌کنم و در مورد سریال‌های ترکی هم اظهار نظر نمی‌کنم، به خاطر اینکه سریال‌های ترکی تکلیفشان معلوم است و با کارهای ایرانی قابل قیاس نیستند که من بخواهم چیزی بگویم.

چقدر در میان همکاران هم جنس خودتان شاهد شوق به یادگیری، مطالعه و احساس مسئولیت برای ارتقای کیفیت کارشان هستید؟ خودتان چقدر در این نقطه از کارهایی که انجام داده‌اید، رضایت دارید و چقدر احساس پیشیمانی می‌کنید؟

به یادگیری و مطالعه در حوزه کاری خودم علاقه‌مند هستم و تا جایی که زمان داشته باشم این کار را انجام می‌دهم. من هیچ وقت از خودم راضی نیستم؛ همیشه همه تلاشم را برای نقشی که به من پیشنهاد شده کردم، اما باز در پایان فکر می‌کنم که می‌توانستم بهتر از این نقش را ایفا کنم و برای همین هیچ وقت ۱۰۰ درصد از خودم راضی نیستم.

برای اینکه یک بازیگر بتواند انتخاب‌های بهتری داشته باشد یک سری کارها لازم است و شاید از آن گریزی نیست. شما چقدر درگیر بازی‌های رسانه‌ای، حضور مقابل دوربین عکاسان و باید و نبایدهای فضای مجازی هستید تا برای دریافت پیشنهادات بهتر روی بورس باشید؟

فضای مجازی و تبلیغات و در دید اهالی رسانه قرار گرفتن، ناگزیر بخشی از کاری است که یک بازیگر در سینما و آن هم فقط در سینمای ایران بلکه در سینمای جهان باید انجام دهد و حقی است که بازیگر از آن برخوردار است و باید برای اینکه در یادها بماند، از آن استفاده کند؛ اما آن چیزی که برای من اهمیت دارد، این است که بتوانم نقشی را که به من محول شده درست ایفا کنم و به واسطه آن در حافظه اهالی رسانه و مردم بمانم. رسانه‌ای که از آن صحبت می‌کنیم بسیار فراگیر است و قطعاً استفاده از آن اشتباه نیست، اما نوع بهره‌بردن یک بازیگر از آن مهم است و بهتر است در مسیر درست حرفه‌ای از آن استفاده شود، من هم در این راستا تمام سعی‌ام را می‌کنم.

خوش‌شانسی را در بازی تا چه اندازه مهم می‌دانید و چقدر در این راهی که طی کردید خودتان را خوش‌شانس دیده‌اید؟

واقعیت این است که خداوند همیشه مرا خیلی دوست داشته و در حرفه سینما هم همیشه اتفاقات خوب و پربرکتی را سر راهم قرار داده است. من هم همیشه در پی این بوده‌ام که خدا را بابت این اتفاقات شاکر باشم و از فرصت‌ها استفاده کنم و باز حمیتی که برای کارم می‌کشم سعی می‌کنم این شکرگزاری را کامل کنم. به نظر من خوش‌شانسی در همه شئون زندگی تاثیرگذار است. ما بازیگران خیلی خوبی داریم که شاید فرصت این را پیدا نکردند که مطرح و روزبه‌روز به نقطه اوج نزدیک‌تر شوند و این صرفاً می‌تواند از روی بدشانسی باشد.

